

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Direktīvas 2007/59 3. panta a) punktā šīs direktīvas mērķiem kompetentā iestāde esot definēta kā “drošības iestāde, kas minēta Direktīvas 2004/49/EK 16. pantā”.

Austrijas likumdevējs tomēr esot izdarījis atšķirīgu izvēli.

Šis likumdevējs par kompetento iestādi Direktīvas 2004/49 mērķiem nav vis noteicis *Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie* (federālo satiksmes, inovāciju un tehnoloģiju ministru) attiecībā uz virkni uzdevumu, kas saistīti ar Direktīvu 2007/59, bet gan par kompetento iestādi ir noteicis *Schieneinfrastruktur-Dienstleistungsgesellschaft mbH*. Tas neesot saderīgi ar pēdējo minēto direktīvu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2007. gada 23. oktobris) par to vilcienu vadītāju sertifikāciju, kuri vada lokomotīves un vilcienus Kopienas dzelzceļu sistēmā (OV 2007, L 315, 51. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2004. gada 29. aprīlis) par drošību Kopienas dzelzceļos un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (OV 2004, L 164, 44. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 31. oktobrī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2019. gada 24. septembra spriedumu lietā T-105/17 HSBC Holdings plc u.c./Komisija

(Lieta C-806/19 P)

(2019/C 432/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Christoforou, M. Farley un F. Van Schaik)

Pārējie lietas dalībnieki: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt spriedumu, par kuru ir iesniegta apelācijas sūdzība (336.–354. punkts un rezolutīvā daļa), ciktāl ar to ir atcelti lēmuma (¹) 2. pantā noteiktie naudas sodi;

— noraidīt Vispārējā tiesā iesniegtās HSBC prasības sestā pamata otro, trešo un ceturto pamatu par naudas sodiem un tās pakārtoto prasījumu attiecībā uz neierobežotas jurisdikcijas īstenošanu;

vai, alternatīvi,

— attiecībā uz Vispārējā tiesā iesniegtās HSBC prasības sestā pamata otro, trešo un ceturto pamatu par naudas sodiem un tās pakārtoto prasījumu attiecībā uz neierobežotas jurisdikcijas īstenošanu nodot lietu izlemšanai Vispārējai tiesai, un

— piespriet *HSBC* pilnībā segt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē un pielāgot tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē, lai tie atbilstu šīs apelācijas sūdzības iznākumam.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, sprieduma 345.–353. punktā atzīdama, ka Komisija nav ievērojusi LESD 296. pantā noteikto pienākumu norādīt pamatojumu attiecībā uz *HSBC* uzliktā naudas soda pamatsummas apmēra noteikšanai izmantoto diskontēšanas koeficientu un līdz ar to uz šī pamata atceldama apstrīdētā lēmuma 2. panta b) punktu.

Vispārējā tiesa esot piemērojusi nepareizo juridisko kritēriju, lai izvērtētu, vai attiecībā uz diskontēšanas koeficientu apstrīdētā lēmuma pamatojums ir pietiekams. Lēmumos, ar kuriem uzņēmumiem tiek piemēroti naudas sodi par LESD 101. panta pārkāpumu, Komisijai neesot pienākuma nedz norādīt datus saistībā ar naudas sodu aprēķināšanas metodi, nedz arī sniegt visus datus attiecībā uz katru starpposmu, kas ir saistīts ar aprēķina metodi. Piemērojot pareizo juridisko kritēriju, apstrīdētajā lēmumā ietvertais pamatojums atbilstot LESD 296. panta prasībām, jo tajā esot izklāstīts Komisijas pamatojums attiecībā uz: i) nepieciešamību piemērot diskontēšanas koeficientu; ii) diskontēšanas koeficienta apmēru; iii) apstākļus, kurus Komisija ir ņēmusi vērā, noteikdama diskontēšanas koeficienta apmēru; iv) iemeslu, kādēļ Komisija ir uzskatījusi par nepieciešamu ņemt vērā katru no šiem apstākļiem un v) norādi, kā katrs apstāklis ir ietekmējis diskontēšanas koeficienta apmēru. Turklāt apstrīdētajā lēmumā ietvertais pamatojums esot ļāvis šā lēmuma adresātiem pārlicināties, ka ir ticis ievērots vienlīdzīgas attieksmes princips.

(¹) Komisijas lēmums (2016. gada 7. decembris) attiecībā uz procedūru, kas paredzēta LESD 101. pantā un EEZ līguma 53. pantā (Lieta AT.39914 – Euro procentu likmju atvasinātie instrumenti) (izziņots ar dokumenta numuru C(2016) 8530).